І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 70. JERSEY CITY and NEW YORK, СЕРЕДА, 19-го КВІТНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, WEDNESDAY, APRIL 19, 1967 No. 70. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Вівторок, 18 квітня, 1967

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ ПОШТМАЙСТЕР ЛОРЕНС О'БРАЄН заявив в інтерву з представником щоденника „Ню Йорк Таймс", що на модернізацію поштової служби треба б видати по одному більйонові долярів впродовж найближчих п'ятьох років. Треба б змодернізувати поштову працю, подбати про нові поштові будинки та про машини - компютери, які могли б сортувати поштові посилки. О'Браєн переконаний в тому, що Поштовий Департамент треба перемінити на урядову неприбуткову Поштову Корпорацію. Президент Джансон найменував окрему Комісію, яка має перевірити цю справу. Конґрес повинен перевірити справу поштових оплат, які є занадто корисні для деяких категорій поштових посилок.

МЕХІКАНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ГУСТАВО ДІЯЗ ОРДАЗ, промовляючи в радіо і телевізії, заявив, що запляноване економічне об'єднання латинських американських держав мусить в першу чергу принести користь латиноамериканським компаніям, а не компаніям у ЗДА. Діяз Ордаз звітував про Конференцію Президентів в Пунта дель Есте в Уруґваї. Провідною думкою промови мехіканського президента було те, щоб зберегти економічну незалежність країн Латинської Америки, то щоб базувати економічний розвиток і добробут на своїй власній основі, а не на допомозі із ЗДА. Еквадорський президент Отто Ароземена Гомез нарікав в радіовій промові до еквадорців на ЗДА за те, що ця країна не дає такої великої фінансової допомоги Латинській Америці, як давала Европі по другій світовій війні.

МЕТРОПОЛІТЕНСЬКА ОПЕРА В НЮ ЙОРКУ в суботу 15-го квітня закінчила свій 82-ий сезон, який був найдовшим в історії цієї опери, бо тривав 30 тижнів. Під час нього виставили 23 опери, давши 214 вистав. Сезон 1966-1967 був першим в новому будинку опери, що міститься в Центрі Лінкольна. Сезон 1965-1966 тривав 29 тижнів. В минулому сезоні були дві світові прем'єри — Семюела Барбера: „Антоні і Клеопатра" і Марвіна Дейвіда Ліві: „Морнінг Бікамс Електра". В новому сезоні 1967-1968 виставлять 22 опери. Між ними не буде „Антонія і Клеопатри", але буде „Морнінг". Новий сезон зачнеться 18-го вересня виставою „Ля Травіята" Верді, якою закінчено 82-ий сезон.

МАЙОР ЕРНЕСТО ЧЕ ГЕВАРА, близький співробітник кубинського диктатора Фіделя Кастра, про якого вже два роки нічого не чути і ніхто не знає, де він перебуває, заявив, що комуністичні повстанці повинні подбати про те, щоб у вільному світі були „численні В'єтнами". Цю заяву Гевари поширював на окремій летючці виконний секретар Організації Солідарности Народів Африки, Азії та Латинської Америки, Осман Сієнфуеґос, заснованої в січні 1966-го року. В цій летючці хвалиться підривну комуністичну діяльність в Болівії та Бразилії. Ґевара має перебувати в Болівії. На летючці є три фота Гевари без давнішої його бороди.

КОЖНА ТРЕТЯ ООСОБА між тією частиною американського населення, яка не має закінченої середньої школи (гайскулу) та прибутки які є менші від 7,500 річно, зовсім не цікавиться справами закордонної політики. Так твердить професор із Дослідного Центру при Мишиґенському університеті, д-р Джан П. Робінсон в статті, надрукованій у квартальнику „Ди Джерналізм". Д-р Робінсон домагається, що ті всі, які переводять опитування в справах закордонної політики, повинні знати про це та окремо трактувати цю групу населення, яка зовсім не цікавиться проблемами закордонної політики.

У СВІТІ

ГОСТРУ РЕАКЦІЮ СПРИЧИНИЛО РІШЕННЯ ЗДА постачати Пакістанові частини до тієї американської зброї, яку він дістав був в минулому. Індійські керівні кола вважають, що завдяки тим частинам зброї — головно до танків і літаків — Пакістан зможе „реактивувати" свою армію, якою він заатакував був Індію в серпні 1965 року у спорі за провінцію Кашмір. Однак сама Індія дістала й далі дістає поважні транспорти зброї — літаки, гелікоптери, танки, протилетунські ракети, навіть підводні човни від СССР.

ПОЛОНЕНИЙ У ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ ЛЕТУН, СТАРШИНА РИЧАРД СТРАТТОН, БУЦІМ-ТО ЗАПЕРЕЧИВ, наче б його „індоктринували", піддавши тортурам, і твердить, що поводяться з ним у полоні пристойно. Однак таку вістку подав представник комуністичної аґенції з Куби, а ніякого західнього журналіста до Страттона не допустили. Недавно він рецитував, як автомат, лайки проти ЗДА.

В ЄМЕНІ НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ НАЗРІВАЄ вирішальний зудар між тамошньою республіканською державною армією, що її підтримує окупаційна єгипетська армія силою яких 70.000 вояків, та повстанською армією роялістів, підтримуваних Савді Арабією. Єгипет використовує єменців для своїх плянів заволодіти цілим Арабським півостровом; Савді Арабія відновила тепер активну допомогу єменським роялістам.

НОВИМ ПОСАДНИКОМ МІСТА ТОКІЮ СТАВ соціяліст д-р Рійокічі Мінобе, на якого голосували також комуністи. Хоча в більшості японських міст у комунальних виборах в минулу неділю виграла урядова консервативна Ліберально-демократична партія, проте ця перемога лівого бльоку в Токіо, що її вможливило розбиття поміркованих і консервативних голосів, породжує острах, що комуністи і їх союзники переводитимуть знову демонстрації проти союзу Японії з Америкою.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАНТ ПРИБУВ до столиці Індії Ню Делі і запропонував, щоб запроєктоване 24-годинне перемир'я у В'єтнамі в роковини народження Будди 23-го травня ц. р. перетворити у безтермінове перемир'я. Покищо Північний В'єтнам і південно-в'єтнамські комуністи (в'єтконґ) взагалі ще не відповіли на пропозицію Південного В'єтнаму щодо того перемир'я.

ІТАЛІЙСЬКИЙ УРЯД РОЗГЛЯДАВ на тайному засіданні звідомлення про діяльність військової контррозвідки. Виявилось, що відділ військової контррозвідки мав засекречені акти про різні видатні особи, включно з членами уряду, та що деякі з тих актів — зникли.

ЮГОСЛАВСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ПРОГОЛОСИЛА, що вона відмежується від компетенцій державної влади і обмежиться до керівної „ідеологічної" ролі в житті Югославії. Ця справа матиме головний відгук на конференції европейських комуністичних вожаків 24 квітня ц. р. у Празі.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ПЕРЕВОДИТЬ ПЕРЕВІРКУ ДІЛОВОДСТВА І СТАНУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Джерзі Ситі. — В понеділок, 17-го квітня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та згідно з вимогами його статуту почалася звичайна щорічна перевірка діловодства і стану цієї найстаршої і найбільшої української установи на американському континенті. Перевірку, що триватиме цілий тиждень та охоплює діловодство і стан УНСоюзу та в-ва „Свобода" і оселі „Союзівка", переводить обрана на минулорічній 26-ій конвенції в Шикаґо Головна Контрольна Комісія в складі: д-р Володимир Галан з Філядельфії (голова), дир. Петро Пуцило з Шикаґа (заступник голови), Іван В. Іванчук з Шикаґа (анг. секретар), мгр. Іван Геврик з Вінніпеґу (укр. секретар) та інж. Іван Ващук з Дітройту. Мґр Іван Геврик і інж. Іван Ващук є новообраними членами Контрольної Комісії, інші були переобрані на ці відповідальні пости. Перевірка діловодства і стану УНСоюзу його Головною Контрольною Комісією попереджує звичайні річні наради Головного Уряду УНС, які в цьому році відбудуться в тижні від 22 до 27-го травня на Союзівці.

Головна Контрольна Комісія УНСоюзу. Сидять (зліва): інж. Іван Ващук, дир. Петро Пуцило, д-р Володимир Галан, мґр. Іван Геврик, Іван В. Іванчук.

Відділи УНС Басейну Твердого Вугілля відбули наради, приготоляються до ювілейного 75-річчя

Фреквілл, Па. — Відділи Українського Народного Союзу в Басейні Твердого Вугілля, що був „колискою" УНС, відбули тут минулої неділі, 16-го квітня, свої окружні наради, на порядку яких, крім звітів, вибору управи і організаційних справ, були й пляни для відповідного відзначення 75-річчя УНС, що припадає 22 лютого 1969-го року. В нарадах, що відбулися в залі Клюбу св. Михаїла о год. 2-ій пополудні, взяло участь понад 30 урядовців Відділів з Бервик, Сентралії, Колдейлу, Фреквіллу, Фріленду, Газлетону, Маганой Ситі, Маганой Плейн, МекАду, Майнерсвіллу, Мт. Кармелу, Нортгумберленду, Шамокіну, Шанандоа та Ст. Клеру, голови Окружних Комітетів Відділів УНС округ Вілкс Бері-Скрентону пані Малишак і Аллентавну п. Зазворський, та головні урядовці: головний предсідник Йосип Лисогір, головний радний і обласний організатор Степан Гавриш і головні контролери Петро Пуцило та Іван Іванчук, що були в дорозі до Джерзі Сити на річну перевірку діловодства і стану УНС, яка почалася в понеділок, 17-го травня. Після звідомлень урядовців Відділів про їхню активність та обміркування організаційних плянів на цей рік, голова Окружного Комітету та предсідник нарад п. Гентош представив головних урядовців. Гол. предс. Й. Лисогір з'ясував коротко розвиток УНСоюзу в 1966-му році, стверджуючи, що він в кожній ділянці своєї активности: організаційній, фінансовій культурно-видавничій, як і в загальній службі своїм членам і громаді зробив поважний поступ. Промовець згадав, що дивіденди. які

(Закінчення на стор. 4-ій)

В Асторії відбулося врочисте благословення прапору 5 Відділу УНС

Асторія, Лонг Айленд, Н. Й. — В неділю, 16 квітня, тут у приявності репрезентанта Головного Екзекутивного Комітету, голови Окружного Комітету Відділів УНС в Ню Йорку, представників багатьох місцевих організацій та около півтори сотні місцевих членів УНС і громадян відбулося врочисте благословення новонабутого прапору Братства св. о. Миколая, 5-го Відділу Українського Народного Союзу. В урочистостях, крім згаданих, взяли участь ті з піонерів-основників цього зорганізованого в 1915-му році Відділу УНС, які ще залишилися між живими: Михайло Козак та Антін Климишин. Не було між ними вже й одного з найбільш заслужених діячів того Відділу, сл. п. Івана Сидора, який помер м. року. Новий прапор уфундував Відділові з нагоди його 50-річчя піонер УНС п. Василь Пукіш. Дотеперішній прапор, справжню „Давню Славу", під яким проходила діяльність Відділу та його жива громадська і патріотична активність, віддано до центрального архіву УНС в Джерзі Ситі.

Урочистости благословення прапору довершив парох місцевої української католицької церкви Чесного Хреста всч. о. Б. Андрейчук ЧСВВ, після Святої Літургії. Новий прапор Відділу.

(Закінчення на стор. 4-ій)

Під новим прапором Б-та св. Миколая, 5-го Відділу УНС в Асторії. Стоять зліва: предсідник Відділу Андрій Мілян, фундатор прапора Василь Пукіш, секретар Відділу Микола Хоманчук, головний секретар УНС д-р Ярослав Падох та голова Окружного Комітету Відділів УНС адв. Іван Флис.

Адмірал Шарп таврує пацифістичні демонстрації у ЗДА, як шкідливі

Вашингтон. — Адмірал Ґрент Шарп, головний командант американських збройних сил в тихо-океанському обширі, натаврував на пресовій конференції у Пентаґоні, демонстрації пацифістів в Америці, як шкідливі для загального становища Америки у світі. Він ствердив, що ті демонстрації не захитують моралі американських вояків у В'єтнамі, але сердять їх. Адмірал Шарп, який має головну кватиру на Гавайських островах, заявив щодо ситуації у В'єтнамі: „Є вже досить ясно, що Північний В'єтнам не може виграти. Але він пробує витримати довше, як ми". Запитаний, чи він не передбачає, що Північний В'єтнам може перейти до наступу, перекинувши до Південного В'єтнаму всю свою реґулярну армію, адмірал Шарп відповів: „Я хотів би, щоб таке сталося. Вони напевне програли б. Ми тільки чекаємо на нагоду виявити всю вогненну силу, яку маємо". — Що стосується ситуації у В'єтнамі, то до північної смуги Південного В'єтнаму, в сусідстві 17-ої паралелі, яка розмежовує Північний і Південний В'єтнам, перекинено дальших 3,000 американських вояків, досягнувши таким чином стан 7,500 вояків у 5-ох північних провінціях Південного В'єтнаму, де стаціоновані сильні частини південно-в'єтнамської армії. Терен тих 5-ох провінцій проголошено за загрожений збоку північно-в'єтнамських реґулярних військ, зосереджених зараз за 17-ою паралелею.

Сорвеєр 3 летить до Місяця з камерами і лопатою

Песедена, Каліфорнія. — Національна Аеронавтична і Космічна Адміністрація в понеділок 17-го квітня о год. 2.05 перед полуднем випустила з Кейпу Кеннеді на Флориді повітряний корабель „Сорвеєр 3" який має бути в середу 19 квітня на Місяці. Цей корабель має осісти на Місяці і фотографувати його поверхню, щоб знайти найвигідніше місце для американських астронавтів, що летітимуть до Місяця десь коло 1970-го року. „Сорвеєр 3" вперше везе зі собою лопату, яка за допомогою електричного струму копатиме поверхню Місяця, щоб ствердити чи поверхня Місяця є настільки тверда, щоб могла витримати космічний корабель Аполло, в якому полетять астронавти. Ця лопата має заритися в поверхню Місяця 18 цалів завглибшки та викидати звідтам те, що там буде: куряву чи каміння. Це „копання" поверхні Місяця є дуже важне для пізнання поверхні Місяця. Ця лопата, п'ять цалів довжини і два цалі ширини, буде передавати відповідні сиґнали на Землю для науковців. „Сорвеєр 3" має осісти на Місяці недалеко від Океану штормів о год. 8-ій в середу. „Сорвеєр 3" відбуде дорогу на Місяць, яка виносить 237.000 миль.

ПРИШВИДЧЕНО ЕКСПЛУАТУЮТЬ НАДРА УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

На Зборах геологів у Києві, з нагоди Дня геолога, як повідомила „Молодь України" з 2-го квітня, — „З доповіддю виступив міністр геології Української РСР М. А. Котиков. Він розповів, що розвідники надр республіки самовідданою працею успішно перетворюють в життя рішення XXIII з'їзду КПРС, готують трудові подарунки до 50-річчя Великого Жовтня. З початку п'ятирічки на Україні відкрито шість родовищ нафти і газу, нові поклади вугілля, залізних руд, горючих сланців, сировини для мінеральних добрив, підготовлено чотири ділянки для спорудження шахт."

ПОВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС

Український Народний Союз, постійно поширюючи та вдосконалюючи обслугу своїх членів, поважно приспішив висилку місячних виказів і рахунків та грамот для нових членів тим Відділам, які розраховуються і звітують своєчасно. Згідно із зоповідженим пляном, висилку цих виказів, рахунків і грамот закінчено цього місяця вже 14-го квітня. Щоб могти цю поліпшену обслугу членів продовжувати і дальше вдосконалювати, Головна Канцелярія прохає всіх ВШ. Секретарів Відділів, щоб вони і зі свого боку додержувалися встановлених термінів та висилали свої місячні звіти, розчислення та подання нових членів так, щоб вони були в Головній Канцелярії не пізніше, як в останньому дні кожного звітового місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

НТШ ВШАНОВУЄ 25-ЛІТТЯ СМЕРТИ ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО

Філологічна Секція Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА влаштовує в суботу, 22 квітня, о год. 7-ій вечером, в Літературно-Мистецькому Клюбі, 149 Друга Евеня в Ню Йорку — Наукову Конференцію для вшанування 25-ліття смерти поета і драматурга Василя Пачовського. Вступне слово виголосить проф. д-р В. Лев, доповіді читатимуть; проф. д-р Г. Лужницький „Василь Пачовський — поет і драматург" і проф. д-р Р. Смаль-Стоцький „Праця Василя Пачовського в таборах СВУ під час Першої світової війни".

З цієї ж нагоди уладжено в тій самій залі пропам'ятну виставку творів, рукописів, фотографій і інших архівних матеріялів Василя Пачовського.

ВИСТАВКА ТВОРІВ ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО

Ню Йорк. — У суботу 15 квітня ц. р. відкрито в долішній залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку при 2-ій Еве. пропам'ятну виставку творчости Василя Пачовського, поета і драматурга з перших 40-ка років цього сторіччя. На виставці показані майже всі видання творів й залишені рукописи поета. Виставку уладили з великим пієтизмом сини Василя Пачовського, мистці Роман і Борис, які й зладили гарний каталог.

З ПРАЦІ ОСЕРЕДКУ НТШ У ВАШИНҐТОНІ

Вашингтон. — Проф. д-р Теодор Залуцький виступить у п'ятницю 21 квітня о год. 7.30 вечора в залі Української Православної Громади з доповіддю на тему „Ліки, що впливають на психіку людини". Доповідь відбудеться в рямцях наукових засідань місцевого Осередку НТШ.

У ДЕТРОЙТІ НЕ ВИСТАЧИЛО МІСЦЬ ДЛЯ ВСІХ ГЛЯДАЧІВ НА ВИСТАВИ ТЕАТРУ У П'ЯТНИЦЮ

Детройт, Миш. — 8 і 9 квітня в двох різних залях з успіхом пройшли тут вистави „О пів до другої години" і монтажу „Найкращі хлопці з дивізії". Багатьом бажаючим побачити вистави не вистачило місць. Між глядачами було багато молоді, яка потім облягала акторів, прохаючи дати автографи. Після суботньої вистави місцева громада і дивізійники влаштували для акторів ТуП бенкет.

АРХІТЕКТ ІВАН ЗАЯЦЬ ЧЛЕНОМ ДОРАДЧОЇ КОМІСІЇ СТЕЙТОВОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ В ОЛБАНІ

Ню Йорк. — Архітект Іван Заяць, голова Відділу Товариства Українських інженерів у Ню Йорку, одержав з Олбані, Н. Й. листа з підписом Алфреда Лернера, з подякою за співпрацю і поради для Дорадчої Комісії Стейтової Ліґіслятури стейту Ню Йорк. До листа додано членську картку Стейтової Асамблеї, і так архітект І. Заяць став дійсним членом цієї дорадчої Комісії стейтової Леґіслятури. У листі, між іншим, сказано, що Дорадча Комісія виконує велику громадську працю „для добра спільноти всього стейту".

УКРАЇНЕЦЬ КАНДИДУЄ У ВИБОРАХ

Ембрідж, Па. — Як повідомив о. Михайло Ярош із Української Православної Церкви св. Володимира, — наш визначний український адвокат з Ембридж, Па. Петро Гомнак, зголосив свою кандидатуру на „Рекордер оф Дідс оф Бівер Ковнті". Це перший випадок в історії Зах. Пенсильвенії, що українець старається здобути таке високе повітове становище. Тому о. Михайло Ярош прохає всіх парафіян голосувати за Петра Гомнака.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЗМІНИ В „УРЯДІ" УКРАЇНСЬКОЇ ССР

Київ. — Як повідомили московські „Известия" з 13 квітня, на першій сесії Верховної Ради УССР найбільше уваги було присвячено підготові до „святкувань великого жовтня". Тепер в Україні є 26 тисяч клюбів, майже 70 000 бібліотек, 35 000 кіноустановок, 131 музей, 50 плянетаріїв, 385 парків культури і відпочинку. До „ювілею" має бути відкрито ще 2 000 клюбів. Багато делеґатів звертали увагу на поганий стан підготови культурно-освітніх працівників в УССР. Перший секретар ЦК КПУ П. Шелест запропонував призначити В. Щербицького головою ради міністрів УССР, що й було одноголосно прийнято. Головою президії Верховної Ради УССР призначено Д. Коротченка. Сесії Верховних Рад відбуваються майже одночасно у всіх республіках СССР.

ВИЙДЕ АЛЬБОМ „УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНОМУ ОДЯЗІ"

У київському журналі „Народна дворчість та етнографія" ч.І з 1967 р. за січень-лютий (число вийшло з запізненням, у квітні) повідомлено про працю над „Реґіональним історико-етнографічним атласом України, Білорусії та Молдавії — вже розпочато картографування „матеріяльної культури 3-ох братніх народів". В альбомі, який має незабаром вийти з друку, поміщені проєкти-моделі жіночих і чоловічих одягів, з використанням мотивів народних українських одягів.

ПІДТВЕРДЖУЮТЬ ГОЛОД В 1933 РОЦІ

Розповідаючи, як у 1929 р. було заплановане будування Харківського тракторного заводу, один із учасників будівництва підтверджує на сторінках „Радянської України" з 7-го квітня, що було через кілька років: „Говорячи про змичку, не можу не згадати про „червоні обози", які проходили з сіл до пролетарського Харкова. У ту пору продовольчих труднощів, а часом і справжнього голоду, село відряджало до міста валки з зерном, овочами. Село, яке само відчувало нестачу харчів, відривало від себе".

ГУЦУЛИ — ЦЕ „МАЛЕНЬКИЙ ЗАКАРПАТСЬКИЙ НАРОД"

Ультра - відкриття зробила московська „Комсомольська Правда" з 6-го квітня щодо одного з українських племен — гуцулів. У відділі „З листів", під кінокадром з фільму „Тіні забутих предків" сказано: „Коли б ті, хто висвистував кінофільм „Тіні забутих предків" хоча на мить змогли відчути поезію Гуцульщини, так гарно передану у фільмі, зрозуміти думки і надії маленького закарпатського народу"... Хто висвистував той фільм в СССР — не відомо.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Іронія мирових демонстрацій

Державний секретар Дін Раск мав безумовно повну рацію в усіх трьох точках своєї оцінки масових недільних демонстрацій у Ню Йорку, Сан Франсіско і різних европейських містах — проти політики Уряду щодо В'єтнаму: 1) що комуністичний апарат ревно працює в усьому світі, щоб уладжувати такі демонстрації, 2) що не всі демонстранти є комуністами, і що 3) ті демонстрації, які відбуваються під гаслами миру у В'єтнамі, — насправді продовжують війну. Цей погляд авторитетного речника демократичного режиму в ЗДА тим правдивіший, що те саме заявив колишній республіканський віце - президент Ричард Ніксон, який тепер перебуває у Південному В'єтнамі. „Іронією є, що ті, які маршують за мир, продовжують війну",— заявив Ніксон і додав: — „Ворог свідомий, що не може виграти війни тут, але сподівається виграти її в З'єднаних Державах".

Знавці відносин у Північному В'єтнамі і психіки тамошніх комуністичних лідерів віддавна твердили, що Го Чі Мінь і його найближчі дорадники у війні за поширення своєї влади на Південний В'єтнам завжди мають на оці свого противника з-перед 15-ох і 13-ох років — Францію. Комуністи виграли війну проти колоніяльної Франції не на бойовищах В'єтнаму, а в Парижі. Коли б французький уряд і нарід були тоді рішені перемогти, то й поразка під Дієн Бієн Фу була б тільки одною програною битвою, а не воєнно - політичною катастрофою, як її оцінили у Парижі. Саме з уваги на ті настрої у Франції, на характер колоніяльної війни та недолугу французьку стратегію тодішній президент Д. Д. Айзенгавер відмовився поспішити Франції з допомогою. Тепер Го Чі Мінь і комуністи в усьому світі стараються доказати, що „історія повторюється". Однак, насправді в історії виявляються паралелі, але рідко- коли буквальне повторення. Сучасна Америка не є Францією з років після останньої світової війни.

Ідеалісти та пацифісти, які приєднуються до влаштовуваних комуністами і комунофілами „мирових" демонстрацій, адресуючи свої вимоги до Вашинґтону, а ніколи до Ганою, Москви й Пейпінґу, тільки продовжують війну. Від того, чи і коли вони зрозуміють це і перестануть лити воду на млин Північного В'єтнаму — залежить у великій мірі, коли скінчиться в'єтнамська війна. І коли б ще Уряд ЗДА припинив повторювати раз-у-раз свої мирові пропозиції, що їх Ганой інтерпретує, як доказ слабости, то мир прийшов би ще скоріше.

Найбільша єдність

Це вже така природа людини, що найбільше говорить вона про те, чого найменше має і чого найбільше прагне. І якщо під цим кутом зору оцінювати ситуацію серед українців у вільному світі, то нашою найбільшою недостачею і найбільшим прагненням є наша єдність. Про єдність ми співаємо в нашій молитві, про неї тепер постійно пишеться й говориться у зв'язку з нашим Українським Конґресовим Комітетом, єдність визначив як своє перше завдання новонайменований голова Виконавчого Органу Української Національної Ради, єдність — одна з головних цілей запланованого та підготовлюваного Світового Конґресу Вільних Українців. Правда, часом видається, що у нас з тією єдністю так, як з погодою, про яку колись висловився Марк Твейн: всі про неї говорять, але ніхто нічого в цій справі не робить. Проте, у нас про єдність не тільки говориться, але й чимало робиться, хоч на цю роботу відносно мало звертається уваги, бо вона не належить до „високої політики". Маємо на думці, зокрема, преважливу ділянку тієї праці, яку можна вважати за працю для нашої єдности від самих її основ і рівночасно найтривалішу: організаційну кампанію Українського Народного Союзу, що має на меті збільшити кількість свого членства за найближчих три роки із теперішніх 88.000 до 100.000.

Український Народний Союз є, без сумніву, найбільшою єдністю, яка будь - коли в нас існувала, як в ідейному, так і в організаційному відношенні. Дослівно немає в нашій вільній українській громаді людини — за виїмком, очевидно, комуністів — яка організаційно чи ідейно не могла б вважати УНСоюзу за свій. Люди кожного віку, кожного походження, кожного стану, віровизнання та політичного переконання є в цій установі рівноправні, кожний член становить однаково важливу цеголку в цій нашій найбільшій людській будові і однаково вартісну окрасу в цій нашій найбільшій національній мозаїці.

Ці факти визначають становище та практичну працю УНСоюзу і в усіх інших намаганнях та змаганнях до української єдности, які вже досі багато разів себе виправдували, і в Бозі надія, виправдають себе тепер та в майбутньому. І чим більше ми розбудовуватимемо УНСоюз, чим більше скріплюватимемо цю нашу „українську заморську твердиню", тим скоріше наближатимемось до тієї нашої вимріяної загальної єдности.

ГОЛОВНІ ТЕПЕРІШНІ ЗАВДАННЯ УНРАДИ

Слово Голови Виконавчого Органу УНРади, д-ра Атанаса Фіголя, виголошене перед закриттям Шостої Сесії УНРади 22 березня 1967 р. в Мюнхені

Пане Президенте!

Пане Голово Національної Ради, Світла Президіє, Висока Радо!

Дякую за честь і довір'я, якими Ви мене наділили, — дякую за обов'язки, якими Ви мене обтяжили. Свідомий ситуації, в якій я перебираю цей важливий пост, свідомий теж великої відповідальности, яку приймаю на себе в цій хвилині. Свідомий об'єктивних труднощів, які стоять перед нами, свідомий теж суб'єктивних труднощів, серед яких я вже знаходжуся тепер і на які натраплятиму в майбутньому. Очевидно, буду старатися і в тих умовах зробити все, що в моїх силах, щоб якнайкраще виконати завдання, якими Ви обтяжили мене і які я добровільно прийняв.

Якщо йдеться про момент, в якому перебираю це становище, то хочу заявити, що мені технічно неможливо представити Вам уже тепер членів Виконавчого Органу. Це можу зробити щойно в проглядному часі; мушу порозумітися з фракціями і окремими особами. Я рішений покликувати до Виконавчого Органу в першу чергу фахові особи, які не конечно належать до партій чи угруповань, заступлених в УНРаді. Так само не можу вже тепер подати Вам повністю експозе голови Виконавчого Органу, бо для підготування його я не мав жадних конкретних даних: не міг порозумітися з паном Президентом, ані з членами фракцій, а зокрема не міг устійнити пляну дії з особами, з якими мав би його реалізувати, з майбутніми членами Виконавчого Органу. В порозумінні з паном Президентом я маю провести ці справи в майбутньому часі. Буду вдячний, якщо Ви допоможете мені не тільки доброю радою, але й пропозиціями щодо кандидатів на членів Виконавчого Органу УНРади.

Перебираючи функції Голови Виконавчого Органу, хочу заявити, що доцінюю все те, що на цьому становищі зробили мої попередники. Зокрема протягом цієї сесії я мав нагоду переконатися, серед яких несприятливих умов доводилося працювати голові Виконавчого Органу минулої каденції. Я свідомий того, що сьогодні стою тут також і тому, що на це становище інших кандидатів не було. Для мене — і для усіх — це велика пересторога, бо життя в діяспорі має свої питоменні закони, зокрема діє „зуб часу", про що ми часто забуваємо. Ця сесія дала багато ілюстрацій, які вказують, що ми забуваємо про ці речі, живучи радше минулим; не здаємо собі належної справи з того, що минають десятки років нашого перебування на еміґрації.

Хотів би я ще сказати, що мотивом для прийняття цього становища є моє глибоке переконання, що ми знайдемо людей, які схочуть прийти до політичного життя й перебрати на себе пов'язані з тим обов'язки. Бо інакше ми, спільнота в діяспорі, будемо ступнево заникати.

Принцип, яким я керувався до приходу на цю сесію і який керуватиме мною на становищі голови Виконавчого Органу, це принцип, що став домінантним для моєї ґенерації у днях наших визвольних змагань, у днях мого юнацтва. Це було в часі проголошення нашої соборности 1919 року в Станиславові. Пам'ятаю: промовляли Лев Вачинський, Іван Макух, посол Семен Вітик... засідав парлямент ЗУНР... співав хор Кошиця. З того часу належу до ґенерації, яка, дихнувши раз подихом свободи, переживши українську самостійність, вже ніколи не могла їх затратити. Почуття українського державника, ідея самостійної України стали для неї чимось самозрозумілим!

Цього року відзначаємо великий ювілей — п'ятдесятиліття Української Національної Революції. Тоді не здійснилися національні прагнення. Але п'ятдесят років серед найважчих умов ми, як розбуджена нація, існуємо далі, ми є, ми не здаємо позицій і тут, на еміґрації, держимо живою ідею вільної України, бо на Україні про самостійність і говорити не вільно. Сьогодні все ж таки ми збираємося і можемо творити те, що називається українським передпарляментом. Можемо плекати ідеї свободи і демократії тут аж до часу, коли вони здійсняться в нашій свобідній Батьківщині.

Визнаю ідею української цілости. Заперечую зайві поділи. Заперечую поділи на всілякі групи в такому розумінні, що вони ніколи не можуть вершкувати над тим, що називається цілістю української проблеми. Хочу трактувати українську проблему в аспекті української цілости. Групи й зрізничкування є доцільні, коли підпорядковані цілості.

Заявляю: оце стоїть перед Вами людина, яка не належить до жадної фракції в УНРаді, ані до будь - якої політичної організації поза УНРадою. Стоїть людина, яка не має наміру вступати до будь - якої політичної партії не тому, що заперечує їхню вартість, а тому, що натепер на еміґрації партійні різниці, які нас ділять, тратять всякий глузд. Вони, зокрема, шкідливі, коли доводять до комплексів ненависництва і взаємного побоювання, а це абсорбує наші сили і не дозволяє нам зосередитися на важливих справах нашого визволення.

Слушно сказав на цій сесії один з молодих громадян, що ми часто не усвідомлюємо, що чужинні чинники підсувають нам „домашні задачі", які абсорбують нас на довгі роки, „задачі", які не мають поза тим жадного значення. Ми, звичайно, не здаємо собі справи з того, скільки нагод втратили для збереження наших власних інтересів.

Коли заперечую партикулярний підхід до української проблематики, тоді моїм першим обов'язком як голови

(Закінчення на стор. 3-ій)

Мих. Килимний

НА КИТАЙСЬКОМУ БЕЗДОРІЖЖІ

Куритиба. — Події в червоному Китаї мають гостру фабулу і дуже заплутаний сюжет. Найбільше в них галасу, словесної та друкованої пропаґанди, а найменше конкретних дій. Не раз уже здавалось, що ось - ось станеться вибух надзвичайної сили, але в найкритичнішій хвилині, в кульмінаційній точці все раптом обнижувало тон і загрозливі хвилі, не зударившись, відкочувались.

Пригадуються масові марші з півночі на південь червоної ґвардії. Незчисленні ватаги, ідучи пішки, захоплювали по дорозі коні, авта, потяги. Селяни й залізничники ставили опір, виникали сварки, однак рідко коли доходило до рукопашних боїв.

Прибували червоноґвардійці до призначених місцевостей. Де їх лякались, там вони розв'язували партійні комітети, декого з керівних працівників побивали, нищили бібліотеки, руйнували якийсь там храм чи музей і... верталися додому. Де ж їх зустрічали в мобілізаційному поготівлі, як, наприклад, у прикордонній з СССР провінції Сінкіянґ, там вони поводились, можна сказати, нормально, не встряваючи у місцеві справи.

За дев'ять місяців „культурної революції пролетаріяту", забито лише одиниці, поранених більше, а ще більші осіб вийшли з рук червоґвардійців побитими, однак без тяжких тілесних ушкоджень. Руйновано переважно другорядні об'єкти. Як на революцію, та ще й в Китаї, цього всього замало. Складається враження, що люди, які сидять угорі, в критичні моменти відтягають свої сили, не наважуючись ставати на рішучий бій з противниками.

Не так давно Мао Тсе-тунґ ніби самоусунувся від проводу „культурною революцією" й передав повноту влади Чу Ен-лаєві, прем'єр-міністрові. Чу Ен-лай закликав студентів з червоної ґвардії вертатися до шкіл, робітників до фабрик, селян на поля, щоб успішно провести сівбу. Він об'їхав багато місцевостей червоного Китаю і відновив на керівних постах переважну більшість тих партійних та державних працівників, яких поскидала червона ґвардія. Чу Ен-лай зажадав припинити цькування та паплюження „заслужених діячів" внаслідок чого зникли на мурах міст „стінгазети", в яких лаяно та очорнювано тих діячів. Зникли, але не надовго.

Ось тепер знову появились ті стінгазети, відновились бурхливі походи й мітинґи, розгнуздані пропаґандивні виступи через радіо. Головною причиною поновлення „культурної революції" ніби стала особа Лію Шао-чі, формального президента Китаю.

3-го березня китайське радіо повідомило, що „головна команда червоної Ґвардії міста Пейпінґу схвалила перевести негайну мобілізацію для остаточного знищення Лію Шао-чі". 4-го березня теж радіо передало статтю з „Народної Газети", в якій Лію Шао-чі названо „отрутою в партії". 5-го березня пропаґандивний апарат Мао Тсе-тунґа закликав до „всенародної війни проти китайського Хрущова".

Маоїстські джерела повідомляють про намагання Лію Шао-чі, генерального секретаря ЦК комуністичної партії Тенґ Шіянґ-пінґа та їхніх спільників опанувати партійний апарат та головну військову команду і відсунути Мао від влади.

Тут до речі буде нагадати, що майже в подібній формі вже не раз ґуркотіла маоїстська пропаґанда. Пускалося в світ повідомлення: „Лію Шао-чі втік", „Лію Шао-чі забито", „Лію Шао-чі усунуто зі становища президента"... Не раз також повідомлялося про смерть Мао, про те, що його розбив параліч або про те, що він відрікся влади. І це також не відповідало дійсності. Отже, Пейпінґ, щоб затуманити перед світом становище, доволі часто вдається до дезінформації.

Тепер у Пейпінґу говорять уже не про ліквідацію червоної ґвардії, а про те, що вона має перерости в міжнародну організацію, поширившись на інші країни, зокрема ЗДА. „Молоді люди, хлопці та дівчата, озброєні мисленням Мао Тсе-тунґа, діятимуть скрізь у світі!" — заявляє радіо з столиці червоного Китаю.

Черґова загадка. Є ж бо скрізь у світі комуністичні партії та комсомол, то для чого ще потрібна червона гвардія? В Китаї вона існує в характері преторіянської когорти Мао, який, очевидно, не дуже певний щодо вірности партій, комсомолу, війська й поліції. А чиїми преторіянцями мають бути червоногвардійці в інших країнах, зокрема в ЗДА? І з кого червона гвардія там має складатися.

Голоси з Пейпінґу треба приймати обережно. Вдалою була китайська критика кремлівських ватажків та взагалі совєтського устрою, як червоного фашизму. В Москві також слушно окреслювали Мао та його режим, як новітній фашизм - гітлеризм. Москва й Пейпінґ — обоє рябоє. А от обіцянки Пейпінґу викликати в СССР революцію виявилися нігого не вартими. Підсовєтське населення на гачок сталінізму не заманити. Навіть Світлана Сталіна не хоче стукати в двері червоного Китаю, хоч там її батька підносять до небес.

Китайський ребус не йде на користь світового комунізму. Він, отой ребус, переконує всіх у життьовий непридатності комуністичної системи.

У ЧЕРНІВЦЯХ — „ЗОРІЛЕ БУКОВІНЕЙ"

Київська „Культура і Життя" з 6-го квітня повідомила: „1-го квітня передплатники одержали перший номер газети „Зоріле Буковіней" („Зоря Буковини") молдавською мовою. Вона виходитиме п'ять разів на тиждень. Нова газета є органом Чернівецького обласного і Чернівецького міського комітетів КП України, обласної і міської Рад депутатів трудящих".

Леся Лисак

„ПОДАЙТЕ МИЛОСТИНЮ"...

Спершись об стіну будинка, він стояв на розі головної вулиці. В одній руці держав малий радіовий апарат, в другій капелюха. З радіового апарату скреготіла „модерна" пісня — одна з тих, які позбавлені будь - якої мелодійности. В капелюсі було кілька олівців і кілька дрібних монет.

Коли прохожі проходили попри нього, він мовчки простягав у їх сторону капелюха. Або тільки дивився на них допитливо. Коли хтось кидав у капелюха гріш, він казав коротко „дякую" і робив рух, щоб узяти олівця. Олівця ніхто не брав.

Це не був вуличний продавець, це був прошак. Проте, на прошака, як колись малювали його на картинах, він не виглядав. Він був молодий і кріпкої будови. Він не виглядав на хворого. Був чисто, навіть пристойно зодягнений. На його обличчі не було ніякого виразу. Обличчя вбогих людей — тих, що мусять просити милостинь, завжди мають якусь жалісливу тінь. На його обличчі була цілковита байдужість.

Працівники фірми, що приміщувалася в будинку, проходячи попри нього, теж кидали дрібні монети. Робили це, мабуть, відрухово, бо знали, що їхня фірма щоденно пошукує людей до праці у маґазинах, яка не вимагає ані освіти, ані досвіду. Платять не надто багато, але зате й робота не важка. Зголошуються переважно хлопчаки, які ходили до вечірніх шкіл і хочуть заробити на свої особисті видатки. Вони працюють не більше як дватри місяці. Виходить — хто хоче працювати — працю знайде. Дивно, що цей молодий, пристойно вдягнений чоловік простягає капелюха по милостиню...

А втім, людям, які справді не годні працювати, допомагає місто. Кожного року сума, що її платять власники посілостей на міську допомогу — „велфар" — зростає... Кажуть, що місто удержує навіть таких, які, коли б хотіли, могли б заробити на свій прожиток.

Але людини з олівцями ніхто нічого не питав — і до капелюха падали монети... Виходить, що ані добробут, ані суспільні зміни, ані поступ не змінили у людській вдачі того, що звуть „м'якосердністю". Того почуття, яке відзивається на простягнену руку... щоправда, поступ пішов уперед, але... по стороні того, що стояв на вулиці. Він же ж звертав на себе увагу не жалібним проханням, а крикливою „музикою" з радіового апарата.

І мимоволі пригадалися найубогіші з убогих, що просили: „Подайте мислостиню, Христа ради"... Пригадалися всі ті, що сиділи або клячачи у вуличному поросі, перед входом до церков. Що жалібно ламентіли там, де збиралися люди — на відпустах, на базарах.

Їх було пізнати здалека з драної, латаної, нужденної одежі. З костура у руці і торб, перевішених через плече. Страшний був цей народній проклін „бодай ти з торбами пішов"...

Торби були вкриті латками, сірі від бруду, страхітливі, як дно безнадійної нужди. Торби, в які милосердні селяни клали окравці хліба, дрібку муки, круп. Костур у руці — як жебрацький символ. Як знак бездомности — вічної мандрівки від порогу до порогу за прошеним хлібом...

У тих прошаків був теж капелюх, як у цього „модерного", але був він на те, щоб покірно знімати його з голови, ставши на порозі хати. Ви пригадуєте собі, як вони тоді молилися? За всіх і за вся — за живих і за померлих, за господаря і за його родину...

Інколи, стаючи навколішки, вони цілували землю. Чи щоб докраю зворушити, чи може пригадати „із землі постав — у землю повернеш"?

Багато думок приходило колись, коли просили у вас милостині „Христа ради". Про людську долю і про людську нужду. Про глибину милосердя і про людське серце. Про життя злиденне, як ці перевішені через плече торби. І про єдину надію, яка має вигляд добротливої руки, що подає милостиню...

А бували часами — так, як у шекспірівських трагедіях — вставки ґротескового характеру.

Був галицький прошак з „патріотичним віршиком". Заходячи до української хати, він проказував:

Від коліна до коліна
Нехай живе Україна,
Від руки до руки
Нехай гинуть поляки.

Коли ж той прошак заходив до хати „латинників" або колоністів із західньої Польщі, то цей віршик звучав уже інакше:

Від руки до руки
Нехай живуть поляки,
Від коліна до коліна
Нехай гине Україна.

На своє нещастя, дідусь одного разу помилився: в українській хаті сказав віршика не у властивій редакції, що було треба. Епілог був сумний. Це був один з цих виняткових випадків, коли замість милостині — посипалися штовханці...

...На вулиці модерного міста стоїть „модерний" прошак. Він не просить милостині в ім'я Христа, в його руці викрикує радіовий апарат. Він пристойно вдягнений, і в нього зовсім байдуже обличчя. Таки здається, що він міг би дістати працю...

Можливо, що хтось із совєтських пропаґандистів, що стежить за вільною пресою, прочитавши це, всміхнеться східно: „Ага, у вас таки є прошаки, а у нас немає. В СССР немає прошаків"!

Цікаво, чи цей з радіовим апаратом хотів би переселитися до країни, де ... не просять милостині? Власне — до Совєтського Союзу?

ТУГА ЗА СВОБОДОЮ

Тижневик „Український Голос" із Вінніпеґу, коментуючи втечу німців із Східньої Німеччини на Захід, і навіть дочки Сталіна з СССР, пише в числі з 12-го квітня:

„Найновіші втечі з країн за залізною заслоною, що не є ані першими, ані останніми, є промовистим доказом тієї неволі, що панує в комуністичних країнах. Вони повинні переконати кожного, хто має будь-які сумніви щодо вищости демократичної системи над тоталітаризмом. Тому й не дивно, що СССР не дозволяє своїм громадянам еміґрувати в країни вільного світу".

Нестор Король

ОЧИМА ЗВИЧАЙНОГО УЧАСНИКА

(4)

Тепер для нас боротьба за українські ідеали незрівнянно тяжча і набагато складніша, ніж за царських часів. З кадетами (російська партія, що була при владі і зробила революцію) боротьба безмежно тяжча, як з урядом за царя. В своїй боротьбі з царським урядом ми якщо не мали серед москалів співучасників і помагачів, то мали принаймні льояльних обсерваторів нашої нерівної боротьби. А поміж кадетами льояльних не буде. У всякому разі тепер, у ці дні. Наражатись нам на смертельну небезпеку не можна. Треба мати силу, а тоді вже бряжчати зброєю. Російські централісти можуть піти на сепаратний мир і, знявши війська з фронтів, розчавити нас. Антанта, яка без сумніву вийде в цій війні переможницею, ніколи не простить українцям того, що вони примусили їхнього союзника, Росію, піти на сепаратний мир. І тоді на будь-яку форму державности України ставте навіки хрест", — відповів Міхновський.

4 (17) березня 1917 року увечері пішов я до „Родини". Зі слів Павелка можна було зрозуміти, що це будуть многолюдні збори українців.

Увійшовши до невеличкої кімнати, ми, кілька військовиків, застали там душ 15-18 середнього і старшого віку. Вони зустріли нас досить таки непривітно, уважаючи нашу появу за „свавільство військової молоді" (хоч наймолодшому з цієї „молоді" було понад 26 років). Але коли за кілька хвилин увійшли Міхновський і полк. Глинський, яких трудно було зарахувати до „молоді", то, здається, зрозуміли, що мають діло з „шовіністами" і „скаженими націоналістами". Непривітність перейшла у ворожість до нас, що „силоміць вдерлися до чужого мешкання".

Справа в тому, що в перший же день революції ТУП (Товариство Українських Поступовців) захопив для себе в „Родині" дві кімнати, де сходились його члени, і держав їх замкненими, якщо не було зібрань. Для решти українців залишено дві малесенькі кімнатки. Решта клюбного будинку ще була зайнята під шпиталь.

Нам було заявлено, що тут зараз відбуватимуться збори членів ТУП'у, і нам тут робити нічого. Отже, нас просять вийти геть з приміщення. Ми вже готові були виходити, як у дверях показались Д. В. Антонович, І. Стешенко та Ол. Степаненко. Вони зразу ж заявили, що є представниками українських соціялістичних організацій і прийшли на зібрання, яке має створити українську централю. Хтось з ТУПівців, здається Д. Дорошенко, сказав їм, що дійсно сьогодні ТУП зформує централю, яка об'єднуватиме майбутні „Просвіти" в цілій Україні, себто ця централя буде об'єднуючим центром культурно-просвітньої роботи.

Ми не відходили, слухаючи, чим це скінчиться. Прибулі заявили, що якщо так, то вони створять іншу аналогічну централю, яка, крім культурно-просвітньої роботи, вестиме ще й політично-державницьку.

Треба відмітити маловідомий факт, що ще задовго перед початком першої світової війни найаґресивніші і найбільш войовничі російські партії (ес-ерів, ка-детів, меньшовиків, большевиків), щоб злагіднити і надати українському політичному і культурному рухам загальноросійського змісту, засилали своїх членів — „малоросів" до українських культурно - просвітніх і політичних організацій. Ці підіслані „малороси" були одночасно членами російських партій, що їх підіслали, і українських партій чи організацій. Таких „малоросів" в ТУП'і було багато: кадет барон Ф. Штейнґель, український амбасадор в Берліні за часів Скоропадського, від якого ніхто не чув українського слова, А. Вязлов — меншовик, міністер за Скоропадського та ін. Побоюючись, що створена соціялістичними організаціями централя може вислизнутись з під нагляду російських партій, дехто з членів ТУПу висловився за те, щоб усі прибулі нечлени ТУП'у залишились на зібранні і взяли в ньому участь нарівні з ТУПівцями.

Головою централі, що тут же була названа Центральною Радою без слова „Українська", вибрано В. Науменка, а заступниками Д. В. Антоновича і Д. І. Дорошенка. Нам усім, як і І. Стешенкові та Ол. Степаненкові, було запропоновано стати членами цієї Ради. Але згідно з попередньою договореністю всі ми відмовились, мотивуючи це різними причинами: полк. Глинський переобтяженням по службі, інші теж службовими перевантаженнями, я — тим, що не мешкаю постійно в Києві. Членами Ради стали Міхновський і Павелко, як було домовлено.

Щоб мати уяву про отой ТУП, що тепер так вихваляється, не зайвим тут буде зазначити, що 3-го (ст. ст.) березня 1917 р. в київській міській „думі" (управі) зібрались були представники російських установ і політичних партій (українські політичні партії в перший же день війни були заборонені, зліквідовані урядом і тому участи не брали) для того, щоб вибрати новий революційний орган самоуправи замість попередньої міської „думи". Це зібрання вибрало зразу ж з-поміж себе виконавчий комітет (ісполнітельний комітет), який тут же проголосив себе не міською управою Києва, а представником Російського Тимчасового Комітету Державної Думи (первісна форма Тимчасового Уряду) на ввесь „край", себто на всю Україну. В цьому розумінні він і був визнаний російською революційною владою.

В цей виконавчий комітет увійшли ТУПівці: барон Ф. Штейнґель — голова комітету, А. Ніковський — секретар, С. Єфремов — представник російських і українських соціялістів. Тут же на цьому засіданні виконавчий комітет „краю" заочно вибрав „воєнним комісаром Російського уряду" відомого централіста і запеклого ворога всього українського, члена російської партії ес-ерів полковника у відставці К. Оберучева. ТУПівці були ї залишались просвітянами і ні про яку українську політичну роботу навіть слухати не хотіли. Вони вповні були задоволені діяльністю російських політичних партій, членами яких більшість з них і була. Найактивнішими, одначе, в політичному відношенні були підіслані сюди члени російських партій „малороси".

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA 41, Pa.

ВИСТАВКА ПАМ'ЯТОК ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ

Українська спільнота в Канаді почала вже відзначувати 50-річчя Української Національної Революції і початок імпрезам з нагоди цього величнього історичного ювілею дав, як і можна було сподіватись, Вінніпеґ, що його звуть серцем української Канади. Тут 9 квітня, у великій театральній залі нового Дому Інституту Просвіти при вул. Арлінґтон-Причард відбулося по полудні Велике Віче, яке пригадало всім, що започаткована 50 років тому боротьба українського народу за свою Державу не скінчилася, триває і що ті самі вороги України, які повалили баґнетами, при байдужості Заходу, Українську Народню Республіку, тепер ведуть черговим етапом наступ на душу українців вільного світу у формі переслідувань українських інтелектуалів та молоді в Україні і т. зв. культ-обміном у Канаді та Америці.

Віче мало близько півтисячі приявних і відповідними резолюціями засвідчило незламну волю українців держати високо піднесені в 1917 і чергових роках прапори Української Державности та дати відсіч усім наступам ворогів і їх поплечників на наші ідеали. Ініціяторами віча були Організації Визвольного Фронту України, але в ньому взяли участь всі українці Вінніпеґу, без різниці особистих переконань.

Черговим відзначенням 50-річчя Української Національної Революції буде у Вінніпеґу Виставка Пам'яток Української Державности, що її влаштовав молодий і активний Клюб Українських Колекціонерів теж у залях Інституту Просвіти, 15 і 16 квітня, та яка тривала в обидва дні від 10 вранці до 10 ввечері. На Виставку, до якої Клюб приготовлявся від місяців, зібрано кілька соток рідкісних та історичної вартости фотографій, мап, репродукцій, документів, друків, медаль, грошей і марок всіх трьох етапів Української Держави, отже Української Народньої Республіки, гетьманської Української Держави та УНР часів Директорії. Добра тисячка інших експонатів зі збірок членів Клюбу Українських Колекціонерів, виключно з українського минулого та зразків української культури, доповнила виставку і з'єднала Виставку Пам'яток Державности України з пізнішими та сучасним етапом праці і визвольних змагань українського народу, даючи разом рідкісну змогу побачити переріз останнього 50-річчя життя України і її народу в найголовніших обрисах.

На виставку виготовлено пропам'ятний бльок та пропам'ятні коперти в українській і англійські мовах, щоб залишилася по цій великій імпрезі пам'ятка збирачів і дослідників на майбутнє.

Виставку Пам'яток Державности України відкрив 15 квітня Президент КУК о. д-р В. Кушнір, а члени Управи Клюбу Українських Колекціонерів були обидва дні на місці, щоб давати відвідувачам цієї непересічної виставки пояснення до цілости та поодиноких експонатів.

А. Курдидик

КОНКУРС НА ПІОНЕРСЬКІ СПОГАДИ — ЛИШЕ ДО ЧЕРВНЯ 1967 Р.

Вінніпеґ. — Централя Товариства Українців Самостійників у Канаді повідомила, що Конкурс на спогади давніх, старших віком піонерів -- українських поселенців у Канаді, закінчиться з днем 30 червня ц. р. Спогади не повинні бути довшими, як 25 стор. машинопису; нагороди в 100 і 50 дол.

ГОЛОВНІ ТЕПЕРІШНІ ЗАВДАННЯ УНРАДИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Виконавчого Органу буде докласти всіх заходів, щоб політичні угруповання, які були тут і діяли на плятформі УНРади, повернулися. Маю на думці ЗЧ ОУН і Українську Соціялістичну Партію. Виконавчий Орган докладе всіх зусиль, щоб усі українські партії знайшли місце і можливість працювати з нами спільно. П'ять днів Шостої Сесії УНРади, що ми їх спільно пережили, доказують, якою важкою є школа демократії, як важко її реалізувати в практиці. На сесії УНРади я вперше, і я просто зворушений тим, скільки нервів і енерґії потребує демократичний діяч, щоб в даних умовах досягти чогось і мати успішний вислід свого вкладу праці.

Комплекс завдань, що їх маю виконувати, ділю на три головні групи:

Перша група — наша головна мета — це всі завдання, безпосередньо пов'язані з Україною. Не стану тут вираховувати всіх, бо мусів би повторити те, що вже сказано сесією, наприклад, створення ресорту для студій сучасної України чи інші речі, які вже тут були названі, що їх виконували мої попередники і що їх треба буде продовжувати. Це найважливіший аспект нашої праці. Я щасливий, що приходжу на це становище після десятка років здійснювання саме тих справ, про які Ви говорили на сесії. До речі, згадувано тут про конечність видавати поважні наукові праці. Маю приємність працювати в НТШ, і вважаю, що видання НТШ — включно з Енциклопедією Українознавства — становлять об'єктивну наукову інформацію про Україну. З вдоволенням доводиться ствердити, що ці видання якоюсь мірою причиняються до посилення політичного ферменту в Україні, а в західньому світі знаходять позитивну оцінку.

Друга група — це комплекс справ нашого довкілля. Україна не живе сама для себе, вона діє в даному часі й в окресленому просторі. Тому завжди актуальними є питання відношення до наших ближчих та дальших сусідів і до всіх духових процесів, які проходять в нашу добу, також, наприклад, як европейська спільнота, екуменічний рух і ін.

Третя група — це важливий комплекс проблем УНРади як інституції. Організаційна її побудова й мережа підбудови перебувають у стані кризи, що вимагає нового оформлення, а чи підсилення. Підставову проблему УНРади порушив принагідно проф. Євген Ґловінський, як ми верталися з Риму 1963 року. На моє запитання: Яке майбутнє УНРади?", — він одверто відповів: „Або знайдемо гурт молодих людей, які переймуть цю ідею і будуть уважати її за свою, і тоді УНРада може діяти ще десятки років, або ми не знайдемо їх, і тоді УНРада в проглядному часі мусить вмерти". Це правда, і це є дилема нашого Виконавчого Органу: або знайдемо контакт з молодшою ґенерацією, тоді ідея і інституція УНРади буде жити, або не зуміємо встановити цього контакту, тоді роки УНРади пораховані. Я мав приємність неоднократно побувати в усіх більших скупченнях української діяспори в ЗДА, Канаді й Англії. Молода ґенерація існує: вона вправді інша, ніж ми її собі іноді уявляємо, вона нас часто не розуміє, зокрема їй чужі методи, якими ми звикли працювати. Але вона ставиться позитивно і з повним співчуттям до державницьких проблем України. В такій ситуації головним завданням Виконавчого Органу буде знайти шлях до молодих людей; перещепити ідеї та змагання за їх здійснення, щоб продовжувати боротьбу, розпочату на українській землі п'ятдесят років тому.

Пізня година, тому не буду більше задержувати Вашої уваги. Але на одне питання прагну дати відповідь. Вчора в одній із промов пана Президента була мова про успіх. Що таке успіх? Чи можна говорити про успіх чи неуспіх УНРади, не тільки на протязі одної каденції, але на протязі цілого п'ятдесятиліття, яке оце минає?

Як дивитись песимістично, довелось би ствердити, що немає успіху. Але мені здається, що помилка в оцінці ситуації в тому, що ми міряємо величини і процеси політичного буття мірами нашого особистого життя. Тим часом етапи життя нації не конче покриваються з відтинками одної, двох чи трьох ґенерацій: вони потребують інколи набагато довшого часу. Видається, що підхід до деяких явищ спільного життя треба радше формулювати за думкою філософа: „... не треба аж надіятися, щоб починати, і не треба конче мати успіх, щоб продовжувати..." — І в цьому, на мою думку, суть існування Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі. Не потребуємо аж надіятися, щоб починати, і мусимо продовжувати, хоча — може — доля не увінчає успіхом нашого труду. Бо — може — ефект нашої праці прийде щойно після наполегливих старань ряду ґенерацій. Проблема передусім у тому, щоб ми, віддаючи наші найкращі сили, видержали, встоялися, не заломилися! Виходячи з такої настанови, хочу сказати, що завдання, яке я перебрав, трактую як „велику гру". Я можу програти, але не може програти ідея, за яку змагаємося. Сподіваюся, що Ви будете співпартнерами в цій грі. Тому прошу Вас, щоб Ви, дотримуючись засад чесної гри, допомогли мені розіграти цю „велику гру" якнайуспішніше на етапі, до якого ми приречені.

(Українське Інформаційне Бюро)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

КОНФЕРЕНЦІЯ

МИСТЕЦЬКОЇ КУРАТОРІЇ

— присвячена —

70-РІЧЧЮ ЖИТТЯ МИСТЦЯ

ЛЕВА ҐЕЦА

Доповідь — проф Д. ГОРНЯТКЕВИЧА „Лев Ґец мистець і людина". Водночас буде виставка рисунків ювілянта.

Конференція відбудеться в суботу, 22-го квітня 1967 р. о 6-ій год. веч. в приміщенні Академії: 206 Вест 100 вул. Ню Йорк, Н. Й.

64-ий ВІДДІЛ СУА в НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в суботу, 22-го квітня 1967 р.

о год. 6:30 веч. у ВЛАСНІЙ ДОМІВЦІ

в УНДомі, 142 Друга Евеню, Ню Йорк, кімн. ч. 31/III

ВЕЧІР у 25-річчя смерти

ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Доповідь на тему

„МУЗИКА В ТВОРАХ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ"

виголосить

п. Стефанія Пагірна

Доповідь буде ілюстрована улюбленими музичними творами письменниці з пластівок Hi-Fi.

На цей вечір запрошує гостей і членів

УПРАВА

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗДА

ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ

Наукова Конференція

для вшанування 25-ліття смерти поета і драматурга

ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО

відбудеться в суботу, 22-го квітня 1967 р. в год. 7-ій веч., в залі Літературно-Мистецького Клюбу, 149 Друга Евеня в Ню Йорку, Н. Й.

Програма:

1. Проф. д-р В. ЛЕВ: Вступне слово.
2. Проф. д-р Г. ЛУЖНИЦЬКИЙ: доповідь н. т. „Василь Пачовський — поет і драматург".
3. Проф. д-р Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ: доповідь н. т. „Праця Василя Пачовського в таборах СВУ під час першої світової війни".

З цієї ж нагоди відбудеться в тій же залі пропам'ятна виставка творів, рукописів, фотографій і інших архівних матеріялів Василя Пачовського. Виставку влаштовують пп. Роман і Борис Пачовські, сини поета.

Вхід вільний.

Дирекція Філологічної Секції НТШ

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. **МАРІЇ СЕМЕНИНИ**

складає 15 долярів на цілі НТШ в ЗДА

УПРАВА ВІДДІЛУ 204 УНСоюзу

Д-р В. ПАЛІДВОР, секр.

Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

ДОПОВІДЬ

що її виголосить

проф. д-р Ярослав Б. Петришин

на тему

„ЗНАХІДКИ НАЙРАНІШИХ ЕВРОПЕЙСЬКИХ НЕАНТРОПІВ НА УКРАЇНІ"

в неділю, 23-го квітня 1967 р.

о год. 4:30 по пол.

2 East 79th Street — New York City

Після доповіді

ЗУСТРІЧ з ПРЕЛЕҐЕНТОМ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Неділя, 23-го квітня ц. р. год. 6-та веч.

Заля EAHICAL SOCIETY, 1906 Rittenhouse Square

КОНЦЕРТ

11-річного піяніста, лавреата першої нагороди всеамериканського конкурсу в Остин, Тексас

БОГДАНА СПЕРКАЧА

ПРОГРАМА:

1. Бон Соната — Бетовен
2. Фантація Ц-Моль — Бах
3. Концертовий Етюд — Косенко
4. Скерціно — Рудницький
5. Вальс Ціс-Моль — Шопен
6. Вальс Е-Моль — Шопен
7. Фантазія — Іппромпту оп. 66 — Шопен
8. Маляґеня — Леквона
9. Український танок Г моль — Шуть
10. Віденські ночі — Шуберт-Лішт
11. Концертовий Етюд „Ун Соспіро" — Лішт.
12. Мадярська Рапсодія ч. 11 — Лішт

Ціна квитків 2 дол., для молоді 1 дол.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в суботу, 8-го квітня 1967 р. в Україні, відійшла у Вічність на 86 році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ та ПРАБАБЦЯ

бл. п. Юлія Коритко

Горем прибиті:

дочка — ЮЛІЯ КОПЧИНСЬКА
зять — ВОЛОДИМИР
внуки — ЛІДА і МИРОН
а на Рідних Землях —
СИНИ, ДОЧКА, ВНУКИ та ПРАВНУКИ

Увага! ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ НЮ ЙОРК!

Кіш Пластунок

— влаштовує —

в неділю, 23-го квітня 1967 р.

від год. 10-ої до 2-ої у ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ

ВЕЛИКОДНІЙ ЯРМАРОК

НА ЯКИЙ ЗАПРОШУЄ ШАНОВНИХ РОДИЧІВ І ГРОМАДЯНСТВО.

БУЛАВА КОША ПЛ-ОК

Увага! **Від 2. до 15. травня 1967 р.**

З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ СМЕРТИ ІВАНА ФРАНКА ВІДБУДЕТЬСЯ в НЮ ЙОРКУ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНА

ВИСТАВА КНИЖКИ Й ПРЕСИ

та КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ

Участь у Виставі, яка триватиме від 2 до 15. травня ц. р., — беруть 20 Видавництв, книгарень та ґалерія картин українських мистців.

ОКРЕМИЙ ВІДДІЛ ВИСТАВИ ПРИСВЯЧЕНИЙ ТВОРЧОСТИ ІВАНА ФРАНКА

Вистава буде відкрита для відвідувачів (за добровільними датками) ЩОДЕННО від год. 5:00 до 9:00 веч., по суботам і неділям від год. 1:00 до 9:00 веч. в НАРОДНЬОМУ ДОМІ (ВЕЛИКА ЗАЛЯ), 142 Друга Евеня, Ню Йорк.

ВИСТАВОВИЙ КОМІТЕТ

Замість квітів на могилу нашого Дорогого Вуйка

сл. п. д-ра **МИХАЙЛА МАНДЗИКА**

складаємо 15 долярів на Український Католицький Університет у Римі

Ірина і Іван ДОМБЧЕВСЬКІ

Євгенія і Мирослав ПОДОЛЯКИ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

У суботу, 3 червня о 7:30 год. увечорі відбудеться зустріч з головним редактором Енциклопедії Українознавства

Проф. д-ром Володимиром Кубійовичем

у готелі Роял Йорк, у Торонті.

Патронат Осередку НТШ — Сарсель у Торонті

вул. Квін Захід 768 телефон: ЕМ 3-2748

ПОВІДОМЛЕННЯ

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МОЙОГО НАЙДОРОЖЧОГО, НЕЗАБУТНЬОГО МУЖА

Д-ра Володимира Романа АВДИКОВСЬКОГО

будуть відправлені

Служби Божі в церкві св. Юра

при 7-ій вулиці в Ню Йорку

в суботу, 22-го квітня 1967 року

ПЕРША СЛУЖБА БОЖА О ГОДИНІ 6:45 РАНО

ДРУГА ЧИТАНА СЛУЖБА БОЖА О ГОД. 8:30 РАНО

на яку запрошує Рідню, Приятелів і Знайомих в тяжкім горю

дружина — МАРІЯ

CARNEGIE HALL

154 West 57th Street, New York City

НЕДІЛЯ, 14. ТРАВНЯ 1967

Година 2:00 по полудні

НЮ ЙОРК ***НЮ ЙОРК***

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

для вшанування

ВЕЛИКОГО КАМЕНЯРА-ІВАНА ФРАНКА

ПРОГРАМА:

Промова – д-р. М. Стахів
Хор „Думка"
Симфонічна Оркестра
М. Кокольська – сопрано
„Новий Театр" – Інсценізація

КВИТКИ В ЦІНАХ ДОЛ. 2,00, 3,00, 4,00, 5,00 та (перші льожі) дол. 6,00 вже в передпродажі: Ню Йорк: АРКА, ЕКО, СУРМА; Нюарк: в крамницях „БАЗАР", „ДНІПРО"; Джерзі Сіті: Народний Дім (А. Шаран), „Самопоміч" (6-8 год. веч.); Асторія: 53 Відд. СУА Церква Чесн. Хреста; Елізабет: Український Народ ний Дім; Пассейк: крамниця „СІЧ"; Йонкерс: крамниця „Веселка", та Бюро п. Козіцького; Гемпстед: „Пласт-Прият" (тел.: IV 9-7732).

Відділи УНС Басейну Твердого Вугілля...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

виплачуватиме УНСоюз своїм членам в червні цього року, вже виносить суму річно понад 380.000 долярів, отже знову на понад 20.000 долярів більше, ніж у попередньому році. Він також пригадав, що вкладки на всі 15 родів забезпечення, що їх має УНСоюз для своїх членів, належать до найнижчих в загальній американській забезпеченевій системі. Гол. радний Ст. Гаврищ зробив загальний перегляд організаційного розвитку і стану відділів УНС округи, звертаючи окрему увагу на організаційні квоти для цих Відділів в цьому році. Він доказував, що систематичною організаційною працею, якщоб кожний Відділ здобув бодай одного нового члена кожного місяця, Відділам не було б трудно виконати ці пляни і УНСоюз до свого 75-річчя в 1969-му році досягнув би своєї організаційну мету, збільшуючи кількість свого членства до 100.000. Короткі привітання виголосили головні контролери п. Пуцило і п. Іванчук, інформуючи учасників нарад про перебіг та вислід кругольних змагань, які на передодні цього дня відбулися, в Рочестері.

Багато — можна б сказати — ентузіястичної уваги віддали на цих нарадах плянам якнайширшого і найбільш величавого відзначення в цій окрузі 75-річчя УНСоюзу в 1969-му році. Плянуються збірання, концерти, бенкети. Пані Маліщак і п. Заворський пробіджали найбільш активну участь і допомогу очолюваних ними Округ в цих святкуваннях. Створено окремий Окружний Ювілейний Комітет, на голову якого обрано п. Вол. Чернагу. Ст. Гаврищ поінформував, що в днях 17-18 червня ц. р. відбудеться на Союзівці окремий Союзовий День Пенсильвенії з великою культурною і розваговою програмою. На закінчення нарад, на яких секретарювали пані Г. Словік, секретарка Окружного Комітету, пп. Лисогір і Гаврищ передали окрему нагороду-відзначення для Івана Перунця, секретаря 78-го Відділу УНС в Майнерсвілл, який в 1966-му році зорганізував 45 нових членів.

Після нарад відбулося прийняття, що його влаштували пані з Окружного Комітету.

В Асторії відбулося благословення...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

разом із зоряним американським внесли до церкви прапороносці в супроводі урядовців Відділу — голови Андрія Малана, секретаря Миколи Хоманчука і членів уряду В. Левенця, А. Климишина, Ю. Юркова та ін., і в супроводі репрезентанта Головного Екзекутивного Комітету, головного секретаря д-ра Ярослава Падоха, голови Окружного Комітету адв. Івана Флиса та репрезентантів інших Відділів УНС і громадських організацій. Опісля в церковній залі відбулася гостина з промовами та привітаннями. Веч. о. Андрейчук під час своєї промови зокрема з вдячністю згадав про тісну співпрацю 5-го Відділу УНО з парафією, замітну жертвенність членства УНС на будову нової церкви, як і низько-відсоткову гіпотечну позичку з УНС на будову цієї церкви. Головну промову на врочистості виголосив д-р Я. Падох. Подробиці цього великого свята в Асторії описав подрібно прес. референт Окружного Комітету Відділів УНС д-р Олександер Соколишин в дописі, що буде надрукований в найближчому виданні „Трибуни УНС".

ЧІЛІЙЦІ ПРОПАГУЮТЬ УКРАЇНСЬКУ ПІСНЮ В АРГЕНТИНІ

Під таким наголовком тижневик „Наша Мета" з 15 квітня повідомив:

„Знаменитий чілійський хор, що виступає з мистецькими концертами в Арґентині, у своїй телевізійній презентації, між іншими, проспівав українську пісню „Пташинний хор" (Підемо до діброви). Українську пісню подав, заповівши програму виступу, сам дириґент хору. Українські слова чілійці вимовляли так виразно і так чітко, що здавалося, що це якийсь з наших українських хорів.

Українські пісні в репертуарі чілійського хору, це наслідки успіхів українського хору з Чілє, який кілька років тому назад виступав у радіо і на телевізії в Чілє в тім далекім закутку Латинської Америки".

Посмертні згадки

ЕВА ЧАПЛЯ - ГАВРАЛІК, членка 438 Відд. ім. Є. Коновальця, померла по короткій недузі серця, на 72-му році життя. Покійна народ. в с. Нагусичі, пов. Дрогобич, Україна. Похорон відбувся 16 березня 1967 р. з церкви св. Духа, Вест Істон, Па., при участи родини, приятелів і знайомих. Похована на парохіяльн. цвинтарі.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа Відділу

АННА ЦАПАР, членка 368-го Відд. УНС в Маямі, Флор., померла 19-го лютого 1967 р. Покійна родилася в селі Підкамінь, пов. Рогатин, Західна Україна. Покійна полишила в смутку мужа Михайла, сестру Марію Боренко, 2 братів Ілька і Василя Мороза. Похоронні відправи відправив о. д-р Петро Олексів з Укр. Кат. Церкви в Маямі, а відтак на Memorial Cemetery.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Подубинський, секр.

ОЛЕКСА БРУНЕЦ, довголітній член 20-го Відд. УНС в Гемтремк, Міш., помер 24-го лютого 1967 р. Нар. 3 березня 1884 р. в с. Брунці, пов. Рава Руська, Зах. Україна. Прожив 83 роки. Залишив в смутку 2 синів — Валтера та Василя. Покійний був дуже прикладним громадянином. Похорон відбувся 28 лютого 1967 р. з пох. заведення до церкви Преч. Діви Марії при участи синів, односельчан, членів Відділу та приятелів на Мт. Олівет цвинтар.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Триш, секр.

АННА СТАРКО, довголітня членка Б-ва св. І. Хрестителя 292 Відд. УНС в Дітройті, Міш., померла 21 березня 1967 р. Покійна нар. 4 жовтня 1887 р. в с. Звиняче, пов. Заставна, Буковина, Україна. Полишила в смутку мужа Олексу з доньками Марією, Галиною, Стефанією, брата в Україні і 5 внуків. Похорон відбувся 23 березня ц. р. з похоронного заведення до церкви св. І. Хрестителя, при участи рідні, Б-ва та приятелів. Тлінні Останки Покійної спочивають на кладовищі Holy Sepulchre, Southfield, Mich.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Федик, секр.

СПОРТ

Склад Збірної Українців на змагання з „Данді виберуть із 29 змагунів

Провід Збірної Українців, яка має зустрітися із відомою дружиною шотляндців „Данді" в міжнародних футбольних змаганнях 10-го травня 1967 на стадіоні ім. Дж. Ф. Кеннеді в Ґаррісоні, Н. Дж., має вже в найближчих днях устійнити склад цієї футбольної репрезентації українців ЗДА і Канади. Після переговорів з поодинокими визначними українськими футболістами та проводами їхніх клубів звужено вибір кандидатів до Збірної Українців до 29 осіб, які вже дали свою згоду виступити в складі Збірної. Цими найкращими футболістами, кандидатами до Збірної Українців є: Орест Банах з Шикаґо, Іван Бородяк з Філядельфії, Мирон Воробець з Ню Йорку, Лев Вільчак з Ню Арку, Лев Довгалюк з Торонта, Іван Заробайко з Балтимору, Дмитро Зельман з Монтреалу, Володимир Каздоба з Ню Арку, Юрій Капустянський з Клівленду, Роман Кінаш з Ню Йорку, Евген Кравець з Ню Йорку, Микола Крат з Шикаґо, Мирон Кулис з Шикаґо, Юрій Купчик з Балтимору, Богдан Лялька з Рочестеру, Володимир Новоставський з Монтреалу, Михайло Нога з Шикаґо, Микола Павлишин з Ню Арку, Олександер Попович з Бриджпорту, Іван Савицький з Льос Анджелесу, Ярослав Середа з Торонта, Ришард Скора з Клівленду, Володимир Скоцень з Торонта, Зенон Снилик з Ню Арку, Володимир Тарнавський з Філядельфії (дав згоду в телефонічній розмові, стверджуючи, що одержаної проводом відмови він не підписував), Олег Фальк (Чайка) з Філядельфії, Володимир Чижович з Філядельфії, Степан Яник з Монтреалу і Степан Юрчак з Елизабету.

Ці міжнародні змагання українських футболістів із шотляндцями спонзорує Український Народний Союз за апробатою і під протекторатом Української Спортової Централі Америки і Канади.

БАЙОН І ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Надгадсонської Округи

повідомляє, що

в п'ятницю, 21-го квітня 1967 року

о год. 7-ій веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

в БАЙОН при 33-35 Е. 23-ой вулиці

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Відділів УНСоюзу НАДГАДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

участь в яких повинні обов'язкові взяти всі члени Окружної Управи та Контрольної Комісії, відділові урядовці, конвенційні делеґати та представники наступних Відділів:

Байон: 213 і 281; Джерзі Сіті: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286, 287.

У Зборах візьме участь

Ярослав ПАДОХ, головний секретар УНСоюзу

В ПРОГРАМІ НАРАД:

1. Звіт Окружної Управи.
2. Звіти Відділів.
3. Як Округа працювала в першім кварталі 1967 р. та її завдання на будуче — доповідь головного секретаря Я. ПАДОХА.
4. Дискусія і ухвали.
5. Обговорення Союзового Дня Округи.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Антін Шаран, голова — Мирон Сірий, секретар

СТЕЙТ КОННЕКТИКАТ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Стейту Коннектикат

повідомляє, що

в неділю, 23-го квітня 1967 року

о год. 3:30 по полудні

в ЦЕРКОВНИЙ ЗАЛІ

при 567 Джорджс Ст. в Ню Гейвен, Конн.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

участь у яких повинні взяті всі члени Окружної Управи та Контрольної Комісії, відділові урядовці, конвенційні делеґати та представники наступних Відділів:

Ансонія 67	Ню Бритен 254
Бриджпорт 59	Ню Гейвен 370 і 414
Брістоль 390	Савтпорт 84
Дербі 23	Стемфорд 350
Ґлестонбері 138	Валлінґтон 54
Гартфорд 12 і 277	Віллімантик 387

У Зборах візьме участь

Ярослав ПАДОХ, головний секретар УНСоюзу

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Звіти Окружної Управи, Контрольної Комісії та Відділів.
2. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
3. Трирічна ювілейна кампанія та завдання Округи і Відділів на 1967 рік — доповідь головного секретаря Я. ПАДОХА.
4. Дискусія над доповіддю і ухвали.
5. Відзначення заслужених союзових діячів.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Іван Телюк, голова — Д-р К. Матвієнко, секретар

Збори Відділів УНС

НЕДІЛЯ, 23-го КВІТНЯ 1967 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 6-ій веч. в залі церкви Чесного Хреста. Проситься всіх членів прибути та вирівняти залеглі вкладки. — М. Хоманчук, секр.

Увага! *Увага!*

СИРАКЮЗИ, ЮТИКА і ОКОЛИЦЯ!

Управа Окружного Комітету Ютицької Округи, Відділів УНСоюзу

повідомляє, що

в неділю, 23-го квітня 1967 року

о год. 4-ій по пол.

в залі

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

1317 West Fayette St., Syracuse, N.Y.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКОЇ ОКРУГИ

участь у яких повинні взяти всі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та Представники слідуючих Відділів:

Обирн 38, 202, 283	Літел Фолс 330
Сиракюз 39, 317	Елмайра 271
Фултон 263	Бінґгемтон 398
Ром 121	Джансон Сіті 21
Ютика 58, 484	Горнелл 215
Геркімер 192	

У зборах візьме участь

Іван КОКОЛЬСЬКИЙ, головний касир УНС

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір Президії зборів.
2. Відчитання і прийняття протоколу минулорічних зборів.
3. Звіти Окружної Управи.
4. Дискусія над звітами та уділення довір'я Окружній Управі.
5. Доповідь гол. касира І. КОКОЛЬСЬКОГО.
6. Вибір нової управи.
7. Внесення і запити.
8. Закриття зборів.

До участи в зборах запрошується всіх членів УНСоюзу та ширше Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
В. Запаранюк, голова — Я. Сеньшин, секретар

Увага! Росфорд і Толідо, Огайо та околиця!

ВІДДІЛИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЧЧ. 165, 167 і 235

запрошує усе своє Членство і всіх Громадян на

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ

який вони влаштовують

в неділю, 23-го квітня 1967 року

о год. 3-ій по полудні

в АВДИТОРІЇ РОСФОРД ГАЙ СКУЛ

при 701 Сүпіріор вулиці в Росфорді.

У Програмі Свята, що його відкриє Веч. о. Лев БІЛОС, виступлять та виголосять промови — головний предсідник Українського Народного Союзу п. Йосип ЛИСОГІР то головний контролер УНС інж. Іван ВАЩУК. Вони також у програмі Свята передадуть пам'яткові золоті годинники трьом нашим піонерам, що є членами УНСоюзу 55 або більше років, а саме Вартоломієві Унисько, Клементині Унисько, Іванові Крупиновичі та Михайлові Кушніреві.

У мистецькій частині Свята виступить шкільна молодь з деклямаціями, дитячий хор, хор церкви св. Арх. Михаїла і танцювальна група з Росфорду і Толідо.

Вступ на Свято за добровільними датками.

Програма Свята буде попереджена ПАНАХИДОЮ за покійних членів згаданих Відділів УНС, яку відправить о год. 2-ій по полудні Веч. о. Лев Білос в українській католицькій церкві св. Арх. Михаїла при 133 Болунг вулиці в Росфорді.

Усе Українське Громадянство Росфорду, Толідо й околиці запрошуємо до численної участи.

КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ 165, 167 і 235 УНСОЮЗУ

ТАРЗАН, Ч. 57 95. Бак Сіерс!

Скінчивши зі своїм господарем, коти, гарчачи, споглянули на мавполюда але, не маючи люті до нього, відійшли...

Тоді Тарзан звернувся, щоб почути сповідь вмираючої людини. — Я є Бак Сіерс...

Славний тренер тварин... Я був попечений під час пожежі цирку! Пізніше я відійшов до Африки і почав панувати за допомогою терору!